

Vakantie Spanje deel 17

Hallo lieve sobats,

Ik ben eindelijk weer eens in de ether. Een dag na het vertrek van Wiebe en Hans is de lucht azuurblauw, geen wolkje aan de lucht te bekennen. Het is bloedstollend warm en de ventilatoren draaien op volle toeren. Ook op het strand is het bij tijden niet te harden. De strandparasol biedt geen soelaas, want de hitte is daaronder nog duidelijk voelbaar.

'Verkoeling' aan zee

1/6

Ik besluit helemaal niets te doen. Gewoon verstand op nul en blik op oneindig. Maar zo werkt dat niet bij mij. Allerlei gedachten tuimelen in m'n hoofd, worden weggezet als 'voorlopig niet bruikbaar' in een gedeelte van m'n gesmolten hersenenpan, om dan weer tevoorschijn te komen wanneer ze 'iets' tegenkomen.

Ik besluit naar de kapper te gaan. M'n haar voelt aan als stro. Ik bel ook de dierenkapsalon annex –kliniek in Altea voor Shaka. Hij heeft weer een Beatle kopje en met die hitte mag hij wat mij betreft Kort Amerikaans worden gesnoeid.

In dit kleine badplaatsje, La Cala, zijn er dames kapsalons te over en ik stap lukraak een zaak binnen. De kapster is een vrolijke griet (blijkt achteraf), spreekt alleen Spaans en heeft alle tijd van de wereld voor haar cliënte. Ze raakt helemaal niet gestrest wanneer zich gegadigden melden. Die wachten gewoon of komen op een later tijdstip terug. We grappen wat af over kapsalons in Nederland waar je van de ene stoel naar de ander wordt gedirigeerd om je haar te laten wassen (door een ander persoon), dan weer belandt op een volgende stoel, bij voorbeeld om je haar te laten knippen en ga zo maar door. Dat is duidelijk niet haar (Spaanse?) ideologie en het geheel maakt erg relaxed. Alles bij elkaar: wassen, haarmasker (10 minuten onder de kap) en in model föhnen kost € 12,50. Niet te geloven.....Het zal jullie duidelijk zijn, luitjes, dat ik daarna niet direct in zee ben gedoken. Ik laat het zaakje niet verknallen door het vele geld dat ik heb neergeteld, gagagaga.

2/6

Ik ga eerst naar het mailkantoor om onze box leeg te halen.

Inderdaad ben ik er al in geen tijden geweest. Enkele paniektelefoontjes bereiken mij en inderdaad, er is een te zware mail bij. Ik heb zoveel mogelijk alles ter plekke beantwoord en sommige op een flopje gezet om thuis uit te printen en te

beantwoorden. Vanwege deze grote inspanning, met deze temperaturen is bijna alles een inspanning, een terrasje gepakt en met een wijntje bijkomen. Heeeeerlijk! Ik noem Peter nu PP (Paparazzi Petèr), want hij schiet wat af vanaf het terras of op het strand.

's Avonds valt het licht enige malen uit

en ik vrees met grote vreze voor m'n diepvries. Door de hitte is er een overbelasting op het elektrische net ontstaan door airco's en ventilatoren.

Ik maak het gezellig op ons achterterras met overal waxinelichtjes en we genieten beiden van de heerlijke avondlucht tot in de vroege uurtjes met een hapje en drankje.....It's Spain!

3/6

Ik moet me voor mijn doen erg haasten, want Shaka gaat naar de kapper in Altea en wordt om 10.30 uur verwacht. De tweebaansweg door Altea is moordend door de vele stoplichten en het (vracht)verkeer. Maar....de auto is koel door de airco (het heugt me nog dat we er geen hadden en als sardientjes uit een blik ergens aankwamen). In afwachting tot ze met Shaka klaar zijn gaan we naar Calpe, op zoek

naar de Flamingo's die in een zoutmeer soms te vinden zijn. Vlak bij een camping is een haast onzichtbaar voetpad richting het zoutmeer. Wanneer ik de bush-bush genaderd ben, komt het oergevoel in me naar boven borrelen en ik jubel: volg het rimboekind en verdwijn tussen het hoge struikgewas. De natuur weert zich met scherpe grassen die blijven plakken aan m'n blote benen, doornige struiken die

bedrieglijk mooie bloemen hebben en soms ga ik dwars door een wolk met muggen. Het deert me niet en ik voel me senang en opgenomen in de natuur. Sternen vliegen op met waarschuwingsskretsen en cirkelen boven m'n hoofd. Ik heb maar één doel en dat is de Flamingo's te vinden. Soms word

ik afgeleid door een prachtige vlinder, blijf ik roerloos staan voor een libel of ontdek ik een grote sprinkhaan. Van enige afstand en met wat acrobatisch talent zijn de Flamingo's gefotografeerd. Door de Sternen gewaarschuwd heeft de groep zich langzaam verplaatst en het is zaak zo geruisloos mogelijk te opereren. Op de terugweg treur ik al bij voorbaat dat dit

stukje ongerepte natuur opgeslokt wordt door de expansiedrift van de bevolking van Calpe en het toerisme.

We eten een hamburger op het terras aan het strand van Calpe en zitten er nog maar nauwelijks of de kapsalon belt dat Shaka afgehaald kan worden.

Shaka is geheel volgens model gekapt, wat niet de bedoeling is, maar kip nèks.

De dierenarts wordt erbij gehaald, want er zijn wat lelijke plekjes ontdekt op z'n rug. Hij stelt een algemeen bloedonderzoek voor, mede gezien z'n leeftijd en misschien is een parasiet hiervan de oorzaak. Zo gezegd en gedaan. Morgenavond – wegens de siëstatijden – zal ik bellen voor de uitslag.

Nog dezelfde avond belt de dierenarts op dat er iets mis is met de nieren van Shaka en of ik de volgende dag opnieuw met hem wil komen, nu voor een gericht bloedonderzoek. Oh djee.....

Dag sobats, tot een volgende keer. Met lieve groetjes, Mila

Vakantie Spanje deel 18

Hallo luitjes,

Het heerlijkst vind ik de vroege ochtenduurtes wanneer de zon nog niet aan kracht heeft gewonnen en ik op het koele achterplatje lekker kan suffen met kopi tubruk of de avonduren. De nachten zijn zwoel met een lichte bries.

Ik ga zo vroeg mogelijk met Shaka op stap om hem uit te laten. Daar moet ik wel wat voor doen, bij voorbeeld m'n kleren klaar leggen in de woonkamer om Peter niet wakker te maken. Soms vergeet ik dat en ga dan gewoon in m'n ponnetje op pad. 'Valt totaal niet op, want het heeft wat weg van de dagelijkse kleding van de Spaanse vrouwen (gagagaga). Vorig jaar nam ik Shaka daarna mee naar het Spaanse barretje voor m'n ontbijt en kocht voor Peter een stokbrood. Ik heb Shaka dit jaar van meet af aan thuis gelaten, ook wanneer we de tripjes ondernemen. Het gaat allemaal wat moeizamer; soms hoor ik hem denken: 'moet ik de weg omhoog terug?' Ik draag hem de treden naar huis. De laatste tijd laat hij de rots beneden aan de weg letterlijk links liggen. Tot voor kort is deze z'n favoriete stek waarop hij in de meest onmogelijke standen z'n behoefte doet.

4/6

Opnieuw vroeg op pad naar de dierenarts. Hij wilde ook nog een urinetest doen, maar geen druppel....Weet ik veel dat hij dat óók van plan is en natuurlijk heb ik Shaka pas uitgelaten en op de parkeerplaats heeft hij z'n poot – ook dat nog - opgetild.

Geen probleem, deze test kan ook vanavond nog; terug moeten we in ieder geval voor de uitslag van het bloedonderzoek

(zucht).

We gaan naar de markt in ons badplaatsje en ontmoeten Delfin met wie we wat drinken.

Om 19.00 uur zijn we weer present bij de dierenarts. Het is niet best gesteld met Shaka en het enige dat hij kan doen is het proces van de vergiftiging door het disfunctioneren van de nieren enigszins vertragen.

Verder heeft Shaka een te hoge bloeddruk en bloedarmoede. We krijgen een dikke envelop mee voor de dierenarts in Nederland, een tas vol medicijnen en een zak met diervoeding. Voor de plekjes op de huid (waar het allemaal om begonnen is) een fles speciale shampoo. In weerwil van alles dat ik gehoord heb, blijf ik toch hoopvol gestemd. Het is tegen alle natuurwetten in dat ik bij vervelende berichten m'n gevoel uitschakel en horende doof word.

Met Shaka maken we een kleine wandeling door het schattige en stille dorpje Altea La Vella (oud Altea) waar ook de dierenarts is gevestigd. Er is geen hoogbouw en de oude huizen zijn het één na het andere het bezichtigen waard. Overall bloem- en/of plantenspotten en m'n 'jachtinstinct' op stekjes werkt op volle toeren. Een paar katten kijken waakzaam toe...

5/6-11/6

Deze periode kenmerkt zich als een echte zomer vakantie. Ik dartel in het water, haal m'n snorkel voor de dag, laat m'n luchtbed oppompen en luier op het strand en, wanneer ik niet uitkijk, word ik poepie bruin.

Er wordt ook niet meer thuis gekookt en we gaan restaurant in/uit. Peter doet ook mee met siësta, want de avonden zijn te heerlijk voor woorden. Achter op ons platje luisteren we naar het ruisen van de zee. Shaka snurkt tevreden onder een stoel en Turkie hoort ieder geluid van een 'onverlaat' die het waagt de tuin te betreden. Zij heeft het vooral gemunt op kakkerlakken die met één klap van haar poot naar de andere wereld worden geholpen. Een kleine tijtjak heb ik bijtijds kunnen redden van de verdrukkingdood. Die had zich verstopt in de kussenhoes van de tuinstoel. We maken – ook in de nacht - lange strandwandelingen langs de vloedlijn en rusten uit op een rotsblok waar

de golven met razend geweld uiteenspatten. Op één van deze wandelingen vind ik een 'witte schijf' afkomstig van een inktvis. Schelpen zijn schaars hier en met niet aflatend heimwee denk ik aan de stranden van Indonesië, vooral aan het eiland Bunaken bij Sulawesi waar ik bij elke voetstap struikel over een schelp. Tussen haakjes en zeker niet doorvertellen, ja: in m'n rugzak heb ik toen 5 kg schelpen door de douane kunnen smokkelen! En ook snorkelen is toch anders in de tropische wateren in ons Indië.....! Alleen al de fauna, vooral de kleurenpracht van de vissen, de verscheidenheid en de diversiteit van het koraal, maakt een wereld van verschil. Het is strijk en zet om overdag bij strandtent Marina te beginnen met de 'medicijn' (lees wijn) en thuis wordt de vochthuishouding op peil gehouden met liters ijsthee. De beesten krijgen gekoeld drinkwater.

Op het strand gebeurt 'van alles', kort samengevat. Peter heeft onderhand 800 foto's geschoten, waarvan hij natuurlijk de beste bewaren zal. Omstreeks 13.00 uur kan er plotseling een windhoos opsteken. Parasols worden uit de grond gerukt, rollen over verschrikte badgasten en sommigen

proberen met handen- en voetenwerk hun boeltje bijeen te houden. Je zult stiekem een pruik dragen, zeg.....Hoe dan dese? En... met enige fantasie een dergelijk ding voor je voeten krijgen! Of, erger nog, op een andere plek!!!! gagagaga. Doorwinterde gasten zoals wij hebben voorzorgmaatregelen genomen. De parasol heeft twee extra poten gekregen in de vorm van zandzakken aan een touw. Als een woestijnbewoner wikkel ik een doek (mijn strandsarong) om mijn hoofd om zandhappen te voorkomen, maar geef door de kieren hiervan m'n ogen goed de kost. Jammer wanneer ik nét iets mis, toch?

So long sobats en tot de volgende aflevering! Warme en zonnige groetjes, Mila